

عنوان مقاله:

تجدید حیات شهری با رویکرد فرهنگی

محل انتشار:

فصلنامه منظر، دوره 9، شماره 39 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

ریحانه آقاملایی - کارشناس ارشد طراحی شهری، دانشگاه شهید بهشتی.

خلاصه مقاله:

مقوله تجدید حیات امری است که در دوران پسامدرن به شدت مورد توجه قرار گرفته است. بررسی کنشگرهای گوناگون تجدید حیات، نظیر اقتصاد، فرهنگ، مسکن و غیره موضوع بسیاری از پژوهش های صورت گرفته در این حوزه است. تجدید حیات مبتنی بر فرهنگ که یکی از رایج ترین رویکردهای تجدید حیات در جوامع امروزی است، طیف وسیعی از اقدامات و فعالیت ها را در برمی گیرد. از جمله مهم ترین آنها می توان به مقوله پاتوق های فرهنگی اشاره کرد که موضوع واکاوی این گزارش است. بسیاری از مکان های با هویت تاریخی فرهنگی که به دلایل گوناگون دچار کم توجهی و فرسودگی شده اند، می توانند مخاطب این گونه از تجدید حیات قرار گیرند. از آنجاکه سایت های فرهنگی به عنوان یک مکان شناخته می شوند، ضروری است براساس مولفه های یک مکان موفق نیز سنجیده شوند. در این مقاله نخست با مروری اجمالی موضوع تجدید حیات فرهنگی و پاتوق های آن بررسی شده و آنگاه معیار و سنجه های ارزیابی یک پاتوق فرهنگی مطلوب در قالب چارچوب نظری تحقیق بیان می شود. به نظر می رسد عوامل رونق بخش به فعالیت در بعد عملکردی نظیر کاربری های متنوع و خلاقانه با رویکرد ارتقاء فرهنگ و اقتصاد و همچنین مولفه های کالبدی در هر دو بعد زیبایی شناسانه و عملکردی در راستای بهبود کیفیت مکان، بیشترین تاثیر را در مکان سازی پاتوق ها دارند. آزمون این سنجه ها، از طریق پیاده سازی مدل در مجموعه موزه های وین که به عنوان یک مصداق عملی موفق و اجرا شده شناخته می شود، صورت می گیرد. در نتیجه مجموعه موزه ها به عنوان یک پاتوق فرهنگی با اعتبار و شهرت جهانی تحلیل و جنبه های مثبت و منفی آن بیان می شود، تا الگوهای به کار رفته در آن به عنوان راهکار در سایر پاتوق های فرهنگی نیز به کار رود.

کلمات کلیدی:

تجدید حیات، فرهنگ، پسامدرن، پاتوق های فرهنگی، مجموعه موزه های وین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/862741>

